

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: H. J. S., zastoupené JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Žitná 45, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 5. 2005, čj. 36 Az 167/2004 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností předanou k poštovní přepravě dne 23. 8. 2005 se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28. 5. 2004, čj. OAM-559/VL-19-ZA08-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) a zároveň bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu, v platném znění. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně nenaplnila žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu.

Ze spisu vyplynulo, že uvedený rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručován v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 99/ Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 8. 7. 2005, a to na adresu P. Z., Z. u B., H. 514, kde byla stěžovatelka hlášena k pobytu a kde se také zdržovala. Písemnost byla uložena na poště a stěžovatelka byla vhodným způsobem vyzvána, aby si ji vyzvedla (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště v pátek 8. 7. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na pondělí 18. 7. 2005, což se považuje za den doručení.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s.

lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 8. 7. 2005. Poslední den lhůty připadá na pátek 22. 7. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost předaná k poštovní přepravě až dne 23. 8. 2005 tedy byla podána opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu